

РЕШЕНИЕ

№ 24407

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4083** по описа за **2026** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. И. А. чрез адв. Б. срещу Решение № 801/05.03.2026г., постановено по АНД № 9977/2025г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110 състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 25-4332-005436 от 18.03.2025г. на началник на група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР)- Отдел "Пътна полиция" (ПП) Г. Б., с което на касатора е наложено административно наказание глоба, в размер на 2 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, като се излагат доводи за наличие на основания за прилагането на чл. 28 от ЗАНН, както и че е допуснато нарушение на чл. 40 ал.1 от ЗАНН - при съставянето на АУАН не са присъствали двама свидетели. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС. Не се претендират разноски. В съдебно заседание касаторът, редовно призован се представлява. Претендира разноски по справедливост.

Ответникът, началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел "Пътна полиция, не се представлява. Постъпили са писмени бележки по спора, претендират се разноски. Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и

извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от районния съд е фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК.

По същество касаторът не оспорва извършеното нарушение, писмените доказателства, събрани по делото установяват в пълнота установената от наказващия орган фактическа обстановка.

Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, като е изложил конкретни и подробни доводи относно неприложимост на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, както и относно доводите за неспазване на разпоредбата на чл. 40 ал.3 от ЗАНН, която касае различна хипотеза от тази по делото.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушенията и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, която на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно АПК, препраща към тях. Наказателното постановление и АУАН са издадени в срок от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушенията е определена правилно от административнонаказващия орган. Наложеният наказателен акт е съобразен с определения от закона размер.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,46 евро/шестдесет и шест евро и четиридесет и шест цента/ на осн. чл. 27а от Наредба за заплащане на правната помощ и ЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, 13 касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 801/05.03.2026г. на СРС, 110 н.с. по АНД№9977/2025г.

ОСЪЖДА П. И. А. да заплати на СДВР сумата от 66,46 евро/шестдесет и шест евро и четиридесет и шест цента/разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: